

TEMA 7: SVETI LJUDEVIT I NAŠA SESTRICA TJELESNA SMRT¹

Kralj je bio toliko ispunjen duhom milosrđa da je svojevolumno posjećivao bolesne, pa i onda kada je iznimno patio, iako su ga mnogi pokušali odgovoriti od toga. Bolesnima je često pružao riječi utjehe i toliko potrebne savjete. (Guillaume de Chartres, De Vita et de miraculis)

Neka Bog u svojoj velikodušnosti podari tebi i meni da nakon ovog smrtnog života možemo biti ujedinjeni s njime u Vječnom životu u kojem ćemo ga zauvijek moći vidjeti, voljeti i hvaliti. (Pouke svetog Ljudevita njegovom sinu Filipu)

POVIJESNI VID: SV. LJUDEVIT I BRIGA OKO DOBRE SMRTI

U trinaestom stoljeću smrt je bila sveprisutna stvarnost svakodnevnog života i o njoj se otvoreno govorilo, za razliku od današnjeg vremena. Zemaljski život smatran je putovanjem koje je vodilo u nebo. S obzirom na to da se na smrt gledalo kao na kraj tog putovanja, bilo je važno živjeti na dobar način i umrijeti na dobar način, odnosno, biti ujedinjen s Bogom nakon ispovijedi i odrješenja grijeha. S druge strane, pobožne ljude tog vremena često je pretjerano mučio strah od iznenadne smrti, a da prethodno nisu primili sakramente.

Život svetog Ljudevita obilježile su dvije smrti: smrt njegove majke, koja se dogodila u njegovoj odsutnosti jer je sudjelovao u križarskim ratovima, i smrt njegova sina Jeana-Tristana, koja se dogodila nekoliko dana prije njegove vlastite smrti. Sveti Ljudevit je uvijek pokazivao da je imao nadnaravno viđenje smrti, a s vlastitom boli se suočio tako da je prikazivao mise za svoje pokojnike, povjeravajući ih molitvama redovnika i vlastitom pokajanju (vidi GKOFS-a 27, Pravilo OFS-a 19).

S obzirom na to da je bolest koja ga je dovela do smrti trajala nekoliko dana, sveti je Ljudevit postao svjestan da mu se život bližio kraju. U tom se razdoblju molio više nego inače i želio je biti što više ujedinjen s Bogom. Zatražio je da se uz podnožje njegovog kreveta stavi raspelo, tako da u svakom trenutku može promatrati Gospodinovu muku. Svetost njegove smrti ostavila je trag na svakome i bila je jedan od ključnih elemenata u procesu njegove kanonizacije.

¹ Izvor <http://www.catholique78.fr/8-themes-approfondir-0010200>. Tema je prilagođena ljubaznim dopuštenjem biskupije Versailles. Tekst doradila Mary T. Stronach, OFS. Uredio: Fr. Amando Trujillo Cano, TOR.

PASTORALNI VID: ŽIVJETI NA DOBAR NAČIN I UMRIJETI NA DOBAR NAČIN

Kada je saznao da je njegova majka preminula, sveti Ljudevit je pokazao veliku bol i mnogo plakao za njom. Patnja zbog smrti roditelja i vjera u njihovo uskrsnuće javljaju se u isti trenutak. Dopuštamo li sami sebi biti jednako potreseni kao što je Krist bio na Lazarovom grobu?

Sveti Ljudevit je pridavao veliku važnost zdravlju i svoje je stavove prenio na vlastitu djecu. Koliko pažnje mi posvećujemo uravnoteženosti vlastitih života, brinući se za vlastito tijelo “kao da nam je najbolji prijatelj”, kako je sveti Ljudevit govorio? Kako živimo i koliko se brinemo za vlastito tijelo za vrijeme bolesti?

Sveti Ljudevit je obilno činio djela milosrđa, posebno prema siromašnima i bolesnima, te je naglašavao koliko je važno posjećivati one koji pate. Danas je za to još više razloga, te je iznimno važno posjećivati one koji su zbog bolesti ili starosti isključeni iz društva. Možemo reći da je to jedno od najvažnijih načina na koji možemo djelovati. Kako to možemo činiti? (vidi GKOFS-a 53,3)

OD SVETOG LJUDEVITA DO DANAS

Vrijeme za dijeljenje vlastitih razmišljanja: donosimo nekoliko pitanja čija je namjera potaknuti razmjenu mišljenja

Biti u svijetu

Jesmo li u mogućnosti posjetiti osamljene, bolesne ili starije osobe? Susrećemo li se danas s takvim posebnim pozivom: kako konkretno djelujemo da bismo bili bliži onima koji su doživjeli gubitak voljene osobe?

Sakrament

Sakrament bolesničkog pomazanja: Kako doživljavamo ovaj sakrament koji nam se nudi u trenucima u kojima smo iznimno krhki, imajući na umu da milost koju ovim sakramentom

dobivamo prati bolesnu osobu u trenutku posljednjeg suda (vidi opću audienciju pape Franje, 26. veljače 2014).

Slijediti Krista

“Proživjeti smrt ujedinjeno s Bogom”, “sudjelovati u Kristovoj mucij”... Što nam govore ove riječi, toliko drage svetom Ljudevitu? Imaju li i nama isto značenje?

Duhovni život

Koliko je naše sjećanje obilježeno smrtima onih koje smo poznavali, članova obitelji ili prijatelja? Usuđujemo li se, u skromnosti i jednostavnosti, dijeliti vlastite misli o smrti – o

smrti drugih ljudi, ali i našoj vlastitoj? S kojim se strahovima i nadom suočavamo kad se susretnemo sa smrću?

Formacija

Kršćanska objava govori o “Posljednje četiri stvari” (raju, paklu, čistilištu i posljednjem sudu). Vjerujem li u njih? Što činim da bih produbio/la svoje znanje o njima? Što za mene znače pojmovi “živjeti na dobar način i umrijeti na dobar način”?

U SVJETLU II. VATIKANSKOG KONCILA

Za vas, braćo iskušavana, pohođena trpljenjem u tisuću lica, Koncil ima sasvim posebnu poruku. Osjeća upravljene na sebe vaše moleće oči, svjetleće od vrućice ili klonule od umora, moleće poglede, koji uzalud pokušavaju odgovoriti ‘zašto ljudska patnja’ i koji tjeskobno traže kada i odakle će doći utjeha.

Predraga braćo, osjećamo vaše žalosti, i vaše boli duboko odjekuju u srcima nas svećenika. Naše patnje rastu pri pomisli da ne možemo podariti pomoć vašem tijelu niti umanjiti vaše tjelesne patnje, koje najbolje što mogu nastoje ublažiti liječnici, medicinsko osoblje i svi oni koji su na raspolaganju bolesnim osobama.

Ali mi vam donosimo ono što je mnogo dublje i vrijednije – jedinu istinu koja može odgovoriti na otajstvo patnje i pružiti vam ublaženje bez iluzija: vjera i sjedinjenje s čovjekom boli, s Kristom, Sinom Božjim,

raspetim na križ za naše grijeha i za naše spasenje.

Krist nije uništio patnju. Jednako tako nam nije želio do kraja otkriti otajstvo patnje. Krist je sam preuzeo patnju i to nam je dovoljno da razumijemo njezinu vrijednost. Svi vi koji osjećate težinu križa, koji ste siromašni i napušteni, koji ližete suze, koji ste progonjeni zbog pravde, koji ste zanemareni, koji ste neznane žrtve patnje, budite hrabri. Znajte da ste najmilija djeca kraljevstva Božjeg, kraljevstva nade, sreće i života. Znajte da ste braća Krista patnika i ako želite, s njim spašavate svijet.

Ovo je kršćanski nauk o patnji, jedini koji donosi mir. Znajte da niste sami, napušteni ili beskorisni. Pozvao vas je Krist i vi ste njegova živa i jasna slika. U njegovo vas ime Koncil s ljubavlju pozdravlja, zahvaljuje vam, jamči vam prijateljstvo i pomoć Crkve, te vas blagoslivlja. (Papa Pavao VI., Poruka siromašnima, bolesnima i svima koji trpe, 8. prosinca 1965.)

ŽIVJETI EVANĐELJE (1 Sol 4,13-14.17d-18)

Isus, u kojeg vjerujemo, umro je i ponovno uskrsnuo. Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade. Doista, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom. Tješite se dakle uzajamno ovim riječima.

